

De Shakespeare Club ****

Foto Sanne Peper

De vijf acteurs van De Gemeenschap zien we in dit hilarische sprookje excelleren in bewust amateurisme.

Rob de Graaf speelt een slim spel met wat normaal is en wat afwijkend.

HEIN JANSSEN

Door De Gemeenschap. Tekst: Rob de Graaf, regie: Roy Peters. 27/1, De Toneelschuur Haarlem. Tournee.

Prins Espien valt op stoere mannen, prinses Velvet op jonge, weelderige meisjes. Hun moeder, koningin Christine, heerseres over haar ministaatje, vindt dat maar niks. Zij wil gewoon normaal doen, in een vagina hoort een fallus en verder geen gezeik, please.

Dit trio is de kern van een hilarisch sprookje, gespeeld door De Shakespeare Club, amateurtoneelspelers die zich verbonden voelen doordat ze homo of lesbisch zijn. Het zijn maatschappijkritische strijders voor vrijheid en gelijkheid. Behalve amateur-actrice Christine (die dus

de koningin speelt), die vindt al dat roze gedoe maar flauwekul. Het levert de nodige interne spanning op, waarbij Christine zelfs even geroyeerd lijkt te worden.

Intussen wordt er flink door gerepeteerd aan het aristocratisch kostuumdrama. In een dik aangezette acteerstijl en potsierlijke kostuums zien we de vijf acteurs van De Gemeenschap excelleren in bewust amateurisme. En toch lukt het ze daarin iets serieus over te brengen, namelijk dat het gevangen zitten in opgekropte gevoelens op den duur niet te doen is.

Rob de Graaf schreef een grappige (en poëtisch-weelderige) tekst, waarbij de grenzen tussen de toneelclub en de personages in het sprookje diffuser worden en hij een slim spel speelt met wat normaal is en wat afwijkend. In de regie van Roy Peters wordt een ontroerende knulligheid tot kunst verheven.

Tegen het eind worden de bespiegelingen langdradig. Maar intussen zagen we een timide prins (Floyd Koster), een grappig-nichterige hofleraar (René Geerlings) en de geweldige actrice Tessa Jonge Poerink die als Prinses Velvet in deze 'wandeling van niets naar nergens' elk woord betekenis geeft.